

Publicerad 2017-12-27 23:51 av Jan Johansson

Psykos och självmord

Jag ser de kalla ögonen skiftande i gult
De följer mig med blicken
Ögonen ser onda ut
Mina inre röster förstärker skräcken
Försöker blunda, men bilden är kvar i mitt huvud.
Jag är helt ställd, kan inte fly, rösterna ihop med ögonen finns där
Dunkar mitt huvud i väggen
Vill inte se, inte höra

Det låter än mer och man kan se en kropp förbunden med ögonen
En stor slingrade orm som väser
Det är som mina röster svarar dess väsningar
Rösterna vill att jag ska göra slut på mig
Lockar med att då kommer jag bort från allt
Borta skulle rösterna försvinna och även ormen
Men jag står emot och lägger ned kniven
Har bestämt mig att stå emot
Tar kniven och skadar mej

Tre dygn nu, tar mina behovsmedicinen
Somnar in i en dröm som är hemsk
På fjärde dygnet upphör allt
Jag har klarat det

Somnar in i en lugn stund och hoppas få vara i fred
Jag tror på mig själv
Sover och äter
Nu mår jag bra

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jan Johansson med Poeter.se id #99063 innehar upphovsrätten